

Το τουφέκι

Ένα σπουδαίο κείμενο του Μεξικανού αναρχικού **Ricardo Flores Magón**

Υπηρετώ δυο φατρίες: Τη φατρία που καταπιέζει και τη φατρία που απελευθερώνει. Δεν έχω προτιμήσεις. Με την ίδια μανία, με τον ίδιο κρότο, ρίχνω τη σφαίρα που παίρνει τη ζωή του στρατιώτη της ελευθερίας ή του πρωτοπαλίκαρου της τυραννίας.

Εργάτες μ' έφτιαξαν, να σκοτώνω εργάτες. Είμαι το τουφέκι, ο δολοφόνος της ελευθερίας όταν υπηρετώ εκείνους από πάνω· το όπλο της χειραφέτησης όταν υπηρετώ εκείνους από κάτω.

Χωρίς εμένα, δεν θα υπήρχαν άνθρωποι να λένε «Είμαι ανώτερός σας», και, χωρίς εμένα, δεν θα υπήρχαν σκλάβοι να αναφωνούν «κάτω η τυραννία!»

Ο τύραννος με αποκαλεί «στηλοβάτη των θεσμών.» Ο ελεύθερος άνθρωπος με χαϊδεύει τρυφερά και με αποκαλεί «όργανο της λύτρωσης.» Είμαι το ίδιο πράγμα, κι όμως παρόλα αυτά, χρησιμεύω για να καταπιέζω καθώς επίσης και να απελευθερώνω. Είμαι, την ίδια στιγμή, δολοφόνος και υπερασπιστής, ανάλογα με τα χέρια που με χειρίζονται.

Μπορώ επίσης να πω σε ποιανού τα χέρια είμαι. Τρέμουν αυτά τα χέρια; Δεν υπάρχει αμφιβολία: αυτά είναι τα χέρια ενός αξιωματικού του στρατού. Είναι ένας σταθερός παλμός; Το λέω χωρίς δισταγμό: «αυτά είναι τα χέρια του ελευθερωτή.»

Δεν χρειάζεται να ακούω τις κραυγές για να αναγνωρίζω ποια φατρία με χρησιμοποιεί. Είναι αρκετό για μένα να ακούω το τρεμούλιασμα των δοντιών για να ξέρω πως βρίσκομαι στα χέρια των καταπιεστών. Το κακό είναι δειλό· Το καλό είναι παλληκαρίσιο. Όταν ο αξιωματικός στηρίζει την κάννη μου στο στήθος του για να με κάνει να ξεράσω το θάνατο που φωλιάζει στα φυσίγγια μου, αισθάνομαι την καρδιά του να ανασκίρτά βίαια. Είναι επειδή έχει συνείδηση του εγκλήματός του. Δεν ξέρει ποιον θα σκοτώσει. Έχει δώσει εντολή: «πυρ!», και εκεί πάει η σφαίρα που ίσως διαπεράσει την καρδιά του πατέρα του, του αδερφού του, ή του παιδιού του, κάποιου που έχει κληθεί από την τιμημένη κραυγή «Επανάσταση!»

Θα υπάρχω σε τούτη τη γη για όσο διάστημα υπάρχει μια ηλίθια ανθρωπότητα που επιμένει να διαιρείται σε δύο τάξεις: τους πλούσιους και τους φτωχούς, αυτούς που καταναλώνουν κι εκείνους που υποφέρουν.

Όταν ο τελευταίος καπιταλιστής εξαφανιστεί και η σκιά της εξουσίας διαλυθεί, θα εξαφανιστώ κι εγώ με τη σειρά μου, αφιερώνοντας τα υλικά μου στην κατασκευή άροτρων και των χιλιάδων εργαλείων που οι άνθρωποι μεταμορφωμένοι σε αδέρφια θα χειρίζονται μ' ενθουσιασμό.

Μετάφραση: Αιχμή